

Το ιστορικό ψεύδος περί καταγωγής του Κεμάλ Ατατούρκ απ' τη Θεσσαλονίκη και η αλήθεια για το «γιαλαντζί» σπίτι του

Η πομακική εφημερίδα «Ζαγάλιστα» δημοσιοποίησε και ξεγύμνωσε το μεγαλύτερο ψέμα της Τουρκίας, που αφορά τον ιδρυτή του σημερινού κεμαλικού κατεστημένου των Νεότουρκων. Η έρευνα των ανθρώπων της «Ζαγάλιστα» έφερε στο φως την αλήθεια που επιμελημένα κρύφτηκε επί έναν σχεδόν αιώνα από

όλους εκείνους που είχαν συμφέρον να παρουσιάσουν τον Κεμάλ Ατατούρκ ως ιδιαίτερη προσωπικότητα και όχι μόνο...

Το δημοσίευμα της «Ζαγάλιστα»

«Η Ζαγάλιστα αποκαλύπτει μετά από προσεκτική επιτόπια έρευνα πολλών μηνών, ότι ο ισχυρισμός της γέννησης του Μουσταφά Κεμάλ (Ατατούρκ) στη Θεσσαλονίκη είναι ένα μεγάλο και ωραίο ΠΑΡΑΜΥΘΙ, για να κοροϊδεύουν οι Τούρκοι τους εαυτούς τους, αλλά και πολλούς μουσουλμάνους από τη Θράκη. Μάλιστα, τα τελευταία χρόνια, προσπαθώντας να τονώσουν το εθνικό φρόνημα, έχει δοθεί “γραμμή” ώστε οποιοδήποτε τουριστικό γκρουπ “Τούρκων” της ελληνικής Θράκης αποτελούμενο από πολιτιστικούς συλλόγους και κυρίως δημοτικά σχολεία, επισκέπτεται την Θεσσαλονίκη, να πηγαίνει συμβολικά πρώτα στο... σπίτι του Κεμάλ και μετά οπουδήποτε αλλού. Για τον τουρκικό εθνικισμό το ιστορικότερο αξιοθέατο της Θεσσαλονίκης είναι το σπίτι του Μουσταφά Κεμάλ!

Σε πολλά φύλλα των τουρκόφωνων εφημερίδων καταχωρούνται όλο και πιο συχνά φωτογραφίες από συλλόγους και μειονοτικά σχολεία της Θράκης τα οποία επισκέπτονται το... σπίτι του μεγάλου ηγέτη! Έχει γίνει πλέον της μόδας για κάθε “Τούρκο” της Θράκης! Μόνο που το προσκύνημα είναι σε “μαϊμού μέρος”...

Ο Κεμάλ δεν γεννήθηκε στην κοσμοπολίτικη Θεσσαλονίκη της εποχής εκείνης (δεν ήταν “πρωτευουσιάνος” όπως θέλει να τον παρουσιάζει ο τουρκικός εθνικισμός),

αλλά σε ένα μικρό χωριουδάκι έξω από τον Λαγκαδά, την Χρυσανγή, όπου μέχρι τα οκτώ περίπου χρόνια του φύλαγε αγελάδες και πρόβατα στους γύρω λόφους! Εκεί πήγε στο δημοτικό σχολείο. Φυσικά, σε καμία τουρκική βιογραφία ή εγκυκλοπαίδεια δεν θα διαβάσετε αυτή την μεγάλη και σκληρή αλήθεια . [...]

Όταν οι χριστιανοί Ανατολικοθρακιώτες πρόσφυγες πρωτοήρθαν (1922) στο Σαρίγερ (σήμερα Χρυσανγή), οι Τούρκοι του χωριού δεν είχαν φύγει ακόμα. Έφευγαν σταδιακά κατά ομάδες και χρειάστηκε ένας περίπου χρόνος για να φύγει και η τελευταία οικογένεια. Στο διάστημα αυτό συγκατοίκησαν χριστιανοί πρόσφυγες και ντόπιοι μουσουλμάνοι. Μάλιστα, αναπτύχθηκαν και κάποιες φιλίες παρά τις εντάσεις της εποχής. Από τους ντόπιους μουσουλμάνους, κατοίκους του χωριού, έμαθαν οι Έλληνες ότι ο Κεμάλ είχε γεννηθεί στο χωριό αυτό και μέχρι περίπου οκτώ χρονών είχε μεγαλώσει εκεί. Μάλιστα, λίγα χρόνια πριν την ανταλλαγή των πληθυσμών, στην Χρυσανγή, ζούσε και η γριά μαμή που τον είχε ξεγεννήσει (η Φατμέ Χανούμ), η οποία πρέπει να πέθανε γύρω στο 1911.

Τότε, αρχές της δεκαετίας του 1920, ο τουρκικός εθνικισμός δεν είχε προλάβει να δημιουργήσει τον μύθο ότι ο Κεμάλ γεννήθηκε στην Θεσσαλονίκη και έτσι ήταν πολύ φυσικό να γνωρίζουν όλοι και να λένε την αλήθεια.

Στο σπίτι στο Σαρίγερ, όπου γεννήθηκε ο Κεμάλ, εγκαταστάθηκε η οικογένεια του πρόσφυγα από την ανατολική Θράκη, Ανδρέα Στάθη, ο οποίος αργότερα έγινε και πρόεδρος του χωριού Χρυσανγή. Μάλιστα, οι συγχωριανοί του, αστειευόμενοι επειδή εγκαταστάθηκε στο σπίτι που γεννήθηκε ο Κεμάλ, τον φώναζαν με το παρατσούκλι “Κεμάλ”! Ο Α. Στάθης πέθανε το 1979 στην Χρυσανγή.

Το σπίτι του Κεμάλ ήταν χτισμένο από πέτρες και πλιθιά και ήταν διόροφο. Στον επάνω όροφο είχε δύο δωμάτια και κάτω ήταν το χαγιάτι. Είχε και αυλή. Βρισκόταν στην άκρη του χωριού, μακριά από το τζαμί και δεν ανήκε στην κατηγορία των πλουσίων, αλλά των φτωχών σπιτιών. Ήταν χτισμένο κολλητά με άλλα δύο σπίτια.

Οι ντόπιοι μουσουλμάνοι κάτοικοι, πριν μεταναστεύσουν, θυμούνταν ότι σε νεαρή ηλικία έβοσκαν με τον μικρό Κεμάλ πρόβατα και αγελάδες γύρω από το χωριό. Ήταν ένα συνηθισμένο παιδί της εποχής του. Όμως, στη συνέχεια χωρίς να γνωρίζουν το γιατί, η μητέρα του τον πήρε και έφυγαν στην Θεσσαλονίκη.

Οι τοίχοι του σπιτιού του Κεμάλ σώζονταν σε ύψος μισού περίπου μέτρου μέχρι τις αρχές του 1980. Το σπίτι του, όπως και τα υπόλοιπα σπίτια του χωριού, είχε

γκρεμιστεί από τους Θρακιώτες πρόσφυγες το 1924-25 για να πάρουν τις πέτρες και να χτίσουν καινούργια σπίτια στη σημερινή νέα Χρυσανγή (πιο κοντά στον Λαγκαδά).

Η αλήθεια αυτή αποσιωπήθηκε από τον καλπάζοντα τουρκικό εθνικισμό ο οποίος επιθυμούσε να παρουσιάζει τον Κεμάλ γεννημένο στην μεγάλη πόλη της Θεσσαλονίκης, η οποία άκμαζε και έλαμπε στα Βαλκάνια την εποχή εκείνη, και όχι σε ένα άγνωστο φτωχό χωριουδάκι έξω από τον Λαγκαδά.

Τουρκικές μαρτυρίες

Τούρκοι πρόσφυγες που έφυγαν με την ανταλλαγή των πληθυσμών από το παλιό Σαρίγερ γνώριζαν την αλήθεια και παρά τα ψέματα του τουρκικού εθνικισμού, ερχόντουσαν πριν το 1981, ατομικά κυρίως, για προσκύνημα στον αληθινό τόπο γέννησης του Μουσταφά Κεμάλ. Υπήρχε μάλιστα ένας ντόπιος γελαδάρης, ο Κωνσταντίνος Γιαμουτζής, ο οποίος γνώριζε πολύ καλά την αληθινή ιστορία και αυτός συνόδευε τους επισκέπτες από την Τουρκία στο Σαρίγερ και τους έδειχνε τα ερείπια του σπιτιού.

Αργότερα άρχισαν να έρχονται και με λεωφορεία από την Τουρκία. Το τελευταίο ήρθε το καλοκαίρι του 2007. Πολλοί επισκέπτες Τούρκοι γνωρίζουν πολύ καλά την αλήθεια και την επιβεβαιώνουν, ότι δηλαδή ο Κεμάλ δεν γεννήθηκε στην Θεσσαλονίκη, αλλά στο χωριό αυτό (Χρυσανγή). Μάλιστα, ένας Τούρκος από τη Σμύρνη, προσκύνησε, φίλησε το χώμα και πήρε πέτρες από τα θεμέλια του σπιτιού του Κεμάλ για ενθύμιο. Όταν τον ρώτησαν αν θα πάει και στο σπίτι της Θεσσαλονίκης, είπε: “Αυτό είναι ψέμα. Ντροπή που άλλαξαν τον τόπο γέννησης του Μουσταφά Κεμάλ. Προσβάλλουν την μνήμη του. Δεν θα επισκεφτώ το ψευτο-σπίτι της Θεσσαλονίκης”».

Η...ομολογία του Τούρκου προξένου

Φαίνεται ότι και κάποιοι Τούρκοι αξιωματούχοι γνωρίζουν την αλήθεια, αλλά δεν τολμούν να την αποκαλύψουν. Το έτος 1981, με αφορμή τα 100 χρόνια από τη γέννηση του Μουσταφά Κεμάλ, επισκέφθηκε το χωριό της Χρυσανγής (το κτίριο της τότε κοινότητας) ο Τούρκος πρόξενος Θεσσαλονίκης μαζί με τον γραμματέα του (δημοσίευμα εφημερίδας “Ελληνικός Βορράς” τ. 10 Μαΐου 1981), συνοδευόμενοι και από τουρκικό τηλεοπτικό συνεργείο.

Ο ίδιος ο Τούρκος πρόξενος ήξερε την αλήθεια και γι αυτό παρακάλεσε τους κατοίκους να του υποδείξουν το ακριβές σημείο γέννησης του Μουσταφά Κεμάλ.

Στάθηκε με σεβασμό και τράβηξε πολλές φωτογραφίες. Σε κάποια στιγμή αποκάλυψε στους Έλληνες συνοδούς του: “Γνωρίζω ότι αυτή είναι η αλήθεια, αλλά είναι δύσκολο να το παραδεχθούμε επίσημα και καταλαβαίνετε τον λόγο...”. Ο ίδιος προθυμοποιήθηκε να χρηματοδοτήσει την ανέγερση μουσείου, το οποίο θα βοηθούσε και την ανάπτυξη του χωριού...

Το 1981 πάλι, με αφορμή τους...εορτασμούς για τα 100 χρόνια από τη γέννηση του Κεμάλ, οι βουλευτές Νικήτας Βενιζέλος και Κώστας Μπαντουβάς, με ερώτησή τους στο ελληνικό υπουργείο των Εξωτερικών, αμφισβήτησαν επισήμως την θεωρία ότι το σπίτι δίπλα στο Τουρκικό Προξενείο της Θεσσαλονίκης είναι αυτό στο οποίο γεννήθηκε ο Κεμάλ, επικαλούμενοι μάλιστα και αυτοί την μαρτυρία της ίδιας της αδελφής του της Μακμπουλέ, όπως διασώθηκε σε τουρκικές βιβλιογραφικές πηγές (Aydemir κ.α.).

Γιατί το ελληνικό κράτος δέχθηκε ως πόλη γέννησης του Κεμάλ Ατατούρκ την Θεσσαλονίκη και πιο συγκεκριμένα το μαϊμού σπίτι της οδού Αγίου Δημητρίου δίπλα στο τουρκικό προξενείο; Η απάντηση βρίσκεται στο φανφαρόνικο κλίμα της ελληνοτουρκικής προσέγγισης που επικρατούσε την δεκαετία του 1930, όπου πολλές υπερβολές και χειρονομίες φιλίας ανταλλάσσονταν μεταξύ των ελληνικών (κυρίως) και τουρκικών κυβερνήσεων. Ο τουρκικός εθνικισμός –με την ανοχή του ίδιου του Κεμάλ- είχε ήδη ανακηρύξει ως πόλη γέννησής του τη Θεσσαλονίκη και δεν θα ήταν ευγενικό εκ μέρους της Ελλάδας να απομυθοποιήσει τον μύθο. Δεν θα είχε άλλωστε καμία απολύτως σημασία για τα δεδομένα της εποχής εκείνης. Μάλιστα, το 1934 η τότε ελληνική κυβέρνηση ανάρτησε έξω από το σπίτι-μαϊμού μία πινακίδα όπου αναφερόταν πως “εδώ γεννήθηκε ο Μουσταφά Κεμάλ”. Τότε το σπίτι ανήκε σε ελληνική οικογένεια (Σεραφειμίδου, έμποροι υποδημάτων), η οποία και κατοικούσε σε αυτό. Αργότερα και κάτω από γελοίες συνθήκες το σπίτι απαλλοτριώθηκε από το ελληνικό δημόσιο και ο δήμαρχος Θεσσαλονίκης, κ. Μερκουρίου, φρόντισε να ειδοποιήσει την τουρκική κυβέρνηση του Ισμέτ Ινονού πως χαρίζει το σπίτι του Κεμάλ στο τουρκικό κράτος!

Ο Κεμάλ και η μητέρα του Ζουμπεϊντέ γνώριζαν την αλήθεια, αλλά έκαναν την...πάπια! Άραγε, θα μπορούσαν να πούνε ότι δεν γεννήθηκε στο σπίτι αυτό, αλλά σε ένα χωριατόσπιτο στην περιοχή του Λαγκαδά; Και τι θα μπορούσε να γίνει; Να του χαρίσουν ένα γκρεμισμένο χωριατόσπιτο, βουτηγμένο στις λάσπες σε ένα άγνωστο μικρό χωριό; Αυτό δεν θα ταίριαζε, φυσικά, στην εικόνα και στην ιστορία του μεγάλου ηγέτη της σύγχρονης Τουρκίας. Προφανέστατα και η τότε ελληνική κυβέρνηση γνώριζε την αλήθεια, αλλά θέλησε με αυτή της την κίνηση να

κολακεύσει τον ίδιο τον Κεμάλ. Η επίσημη αναγνώριση από την ελληνική κυβέρνηση έδειχνε πως έκλεινε οριστικά το ζήτημα της αριστοκρατικής καταγωγής του Κεμάλ. Πέρα, όμως, από την επίσημη ιστορία, που γράφεται και επιβάλλεται από πολιτικές σκοπιμότητες, υπάρχει και η αλήθεια του λαού, η μνήμη του οποίου δεν αλλοιώνεται από τέτοιες σκοπιμότητες. Αυτή την αλήθεια καταγράφουμε, όπως διασώθηκε από τους μουσουλμάνους κατοίκους του χωριού Χρυσανγή (Σαριγέρ) και στη συνέχεια μεταφέρθηκε στους χριστιανούς πρόσφυγες. Η αλήθεια που βρίσκεται στην λαϊκή μνήμη επιβιώνει μέχρι σήμερα.

Οι Τούρκοι, αφού πήραν το σπίτι, περιχαρείς το γέμισαν με έπιπλα από τα ανάκτορα Ντολμά Μπαχτσέ και από το Τοπ Καπί της Κωνσταντινούπολης. Φρόντισαν ακόμη και...ρούχα του Κεμάλ να μεταφέρουν και τα εκθέτουν από τότε στον σημερινό επισκέπτη του μουσείου. Και όλα όσα με καμάρι δείχνουν, είναι ψεύτικα σε μία αγωνιώδη προσπάθεια να κρύψουν την ταπεινή καταγωγή του ιδρυτή του Κεμαλισμού και της επιβολής των νεότουρκων στον Ισλαμισμό...

Η ιδεολογική λειτουργία του, βαμμένου με ροζ χρώμα, σπιτιού-μαϊμού, είναι έντονη κι εκεί κατευθύνονται συστηματικά πλέον σχολείο και σύλλογοι από την Θράκη, σε μία προσπάθεια των επιτήδειων να βαθύνουν ακόμη περισσότερο τον συνειδησιακό εκτουρκισμό των μουσουλμάνων (Πομάκων) της Θράκης.

Οι μουσουλμάνοι, όταν επισκεπτόμαστε την Θεσσαλονίκη, πρέπει να γνωρίζουμε την αλήθεια. Πρέπει να πάψουμε να τρώμε κουτόχορτο στο ροζ ψευτόσπιτο! Είναι προτιμότερη μία βόλτα στο λούνα παρκ της Θεσσαλονίκης».